

i § 6 med Hensyn til, hvad der forlanges af en Fører og en Maskinist, ere andre Forhold, som efter min Mening ere af langt større Betydning, efter § 3 ganske overladte til Synsmændenes Forgødtbefindende, og vil man se hen til den Maade, hvorpaa dette Tilfyn vælges, vil man se, at flere af disse Bestemmelser i § 3 slet ikke kunne ventes at nyde nogen ensartet og sagtyndig Afgjørelse. Der er saaledes Spørgsmaal om, hvilke Farter Dampskibene ere stiftede til, hvormange Baae Skibene skulle have med, hvormange Passagerer de i det Høieste maa føre, og disse Spørgsmaal kunne blive afgjorte af Folk, der ikke have haft deres Fod paa Spen. Hvis dette Lovforslag skal faae praktisk Betydning med Hensyn til Sikkerheden for Passagerer, der fare med Dampskibe, forekommer det mig, at det maa undergaa ikke ubetydelige Forandringer. Jeg skal udtale, hvorledes jeg har tænkt mig dem. Det maa, om ikke igjennem selve Lovforslaget, saa dog gennem Anordninger fra Regeringen, bestemmes først og fremmest, hvormange Passagerer et Skib maa føre efter sin Størrelse, og de Farter, hvorpaa det gaar, og ligeledes maa det gennem Regulativer med disse 3 Faktorer som Udgangspunkt bestemmes, i hvilket Omfang der skal være Slutningsmidler, Vænsningsmidler og Redningsmidler, og da navnlig, hvor mange Baae et Skib maa føre, og hvor mange der skal være synkefrie. Dette er et Spørgsmaal, hvorpaa man andre Steder lægger overordentlig Vægt, naar der er Tale om Passagereskibe. Endelig maa der gives Regler for, at der ved Bygning af nye Skibe eller Reparation af ældre skal findes et eller flere vandtætte Skodder i Forhold til Skibenes Størrelse. Det er, som sagt, efter min Mening nødvendigt, at Lovforslaget faar en gjenmemgaaende Bearbejdelse, inden det gaar videre.

Ordf. Jeg havde bedet om Ordet, for den sidste erede Taler havde udtalt sig, og mine Ord maa derfor ikke betragtes som Bemærkninger, direkte rettede mod ham, men som selvstændig foranledigede ved selve Lovforslaget. Jeg ønsker at udtale mig om det samme Omraade, hvorpaa det erede Medlem bevægede sig, men for mit Vedkommende maa jeg tilstaa, at, hvad jeg har imod dette Lovforslag, er, at det ikke alene er en Udvikelse af selve Reglerne for Dampskedler og Dampmaskiner, men at det tillige gaar langt videre end Loven af 12te April 1851 med Hensyn til Regulativerne for Benyttelsen af Dampskibe til Passagerfart. Jeg mener, at, for at der med Grund skal kunne gjøres indskrænkende Bestemmelser og lægges Hindringer i Veien for den frie Bevægelse, det frie Erhverv gennem Passagerfart, det være sig med Dampskibe eller paa hvilket som helst andet Omraade, bør der være nogen Erfaring

tilstede for, at det ikke godt kan gaa uden Indskrænkning; men nu tillader jeg mig at tro, at af al mulig Befordring her i Landet imellem Landets forskellige Dele, er der ikke nogen, hvorman man maa sige, at færre Menneskeliv ere gaaede til Grunde. (Schønheyder: Northfleet!) Jeg taler om, hvad der sker her i Landet; Northfleet, som laa for Anker i den engelske Kanal, vilde, enten den havde haft mange eller faa Passagerer ombord, enten dens Skedel havde været prøvet eller ikke, være blevet løbet i Sønt af Spanieren, og jeg tror ikke, at vor Lov kunde have reddet Passagererne. Men jeg taler om Passagerfart i Landet selv, i vore egne Farvande, som er den vigtigste Fart, som Loven vil gribe ind i, og der maa jeg sige for mit Vedkommende, at jeg betragter Dampskibsfarten som den mindst farefulde af al mulig Befordring, i det Mindste efter Erfaringen at domme. Jeg veed ikke, at nogen Passager er omkommen paa en Fart med et Passagerdampskib fra Havn til Havn her i Landet; medens man dog veed, at med Diligencer og Sernbaner og paa forskellig anden Maade sker der af til saadanne Uheld, at Passagerer omkomme, Menneskeliv gaa tabte eller Mennesker komme til Skade, er det ved Dampskibene en yderst sjelden Ting. For mit Vedkommende kan jeg endog ikke erindre, at det er sket i Mandens Minde. Naar man nu alligevel finder det fornødent her at tage saa strenge Bestemmelser, at ethvert Skib, der seiler paa den Maade, skal besigtiges, og at der af udenforstaaende Personer skal bestemmes det højeste Passagerantal, og saadant Skib maa tage, og om Fartøiet overhovedet er stiftet til Passagerfart osv., saa synes det mig at være et noget stort Indgreb i den frie Bevægelse paa dette Omraade, hvorfor der ingen Nødvendighed er kommen frem ad Erfaringens Vej. Hermed mener jeg aldeles ikke den større Dampskibsfart, som vi jo ogsaa tilbels have gjort til Gjenstand for Lovgivningsarbejder, nemlig med Udvandringskibe, og jeg vil ogsaa sige, at jeg heller ikke har ment saadanne Passagereskibe, som gaa over Nordøen eller paa mere farefulde Løve, men indenfor Landets egne Grændser, fra Nyborg til Korsør eller fra Strih til Fredericia eller fra den flestgigste Kyst til Tyn — ogsaa det, uagtet det nu er udenfor Landets Grændser — finder jeg ikke, at der vil være Nødvendighed for, at man paa den Maade gjør en Indskrænkning i den frie Afbenyttelse af Skibe. Dertil kommer, at det forekommer mig, at netop ved saaledes at nævne det højeste Passagerantal, som et saadant Skib maa have, vil man meget ofte og meget let blive udsat for, at Loven med en vis Nødvendighed maa omgaaes. Jeg veed for det Første ikke ganske, om Loven i alle Punkter vil kunne gjøre en Udskillelse mellem, hvad der er Passagerfart, og hvad der ikke er Passagerfart;